

Coach Ellen van Eldik van Trekvogels analyseert tijdens de wedstrijd tegen SSS'18.

Hobby loopt weer uit de hand

Trainer belandt dankzij Facebookberichtje bij Trekvogels NIJMEGEN

Ellen van Eldik is terug als coach. De oud-international helpt de voetbalsters van Trekvogels uit de brand. „Er zit zoveel power in de groep.“

THIJS STEVENS

Plots staat ze er weer. Op het voetbalveld, tussen de speelsters. Uit het niets gebeurde het, haar rentree. Voormalig international Ellen van Eldik (56), in haar carrière onder meer landskampioen geworden met Den Dungen, is terug in het voetbal. Dat wil zeggen: als financial controller bij NEC bleef ze altijd bij het spelletje betrokken, maar nu is ze ook echt weer terug op het veld. Van Eldik is sinds november coach van de vrouwen van eersteklasser Trekvogels.

Ze was er totaal niet mee bezig, tot dat ene Facebookberichtje. „Want zo gaat dat tegenwoordig“, vertelt Van Eldik na de 6-0 zege van haar elftal op SSS'18 zondag. „Ik werd benaderd door speelsters Suzanne de Kort en Anke Janssen. Of ik de trainingen een tijdje wilde overnemen, omdat ze geen trainer meer hadden (Theo Glaap vertrok na een conflict met zijn assistent, TS).“

Van Eldik, die na haar imposante voetbalcarrière al eens trainer was van de vrouwenploeg van NEC en als talent coach bij de KNVB werkte, hoefde niet lang na te denken. „Ik ken Suzanne en Anke nog van de KNVB. Toen waren ze nog talentjes van een jaar of 15. Heel leuk dat ze mij benaderden na al die tijd. Het was toch al een jaar of zeven à acht geleden. Trekvogels is een no-nonsenseclub, waar normaal doen al gek genoeg is. Ik dacht verder ook: als iedereen daar de instelling heeft zoals deze twee meiden, dan kan het alleen maar een mooie tijd worden.“

Waarom Van Eldik jaren geleden stopte met training geven, heeft alles te maken met haar werkgever NEC. Haar club. „Zoals iedereen weet, ging het de laatste jaren niet zo goed met NEC. In de periode voor en rondom de degradatie werkte ik wel 60 uur in de week. Collega's moesten weg, het vrat energie. Om er toen niks naast te doen, was dus een eigen keuze. Het kon ook niet anders. Wel heb ik mijn trainerslicentie altijd verlengd. Maar echt bezig met een terugkeer was ik niet.“

Nu het met NEC beter gaat, is ook de rust teruggekeerd. De vraag om als coach bij Trekvogels aan de slag te gaan, kwam dan ook op een goed moment. „Aanvankelijk was het de bedoeling dat ik hier een maandje, misschien anderhalf, zou blijven totdat ze een opvolger hadden gevonden. Alleen ben ik hier nog steeds. Het is een beetje uit de hand gelopen.“

Van Eldik geniet van elk moment met haar team. Ze loopt op haar sneakers over sportpark De Kwakkenberg rond, alsof ze al 30 jaar lang bij de Nijmeegse vereniging hoort. „Het is hier gezellig. Zowel op als rondom het veld. En de meiden zijn stuk voor stuk toppers. Ik houd als trainer van snelle aanvallers en van sterke verdedigers. Nou, beide types heb ik hier. Er zit zoveel power in de groep. Iedereen die niet geblesseerd is, komt altijd trainen. Ik heb steevast zestien man op het veld staan. Dat is zo fijn, daardoor ga ik vanaf het eerste moment met plezier naar de training toe.”

Dat ze voorlopig nog niet weg is bij Trekvogels lijkt wel duidelijk, al houdt Van Eldik haar toekomstplannen formeel nog even voor zich. Terwijl achter haar de fanfare het overvolle carnavalsclubhuis van Trekvogels binnenstapt, zegt ze: „Als dit allemaal voorbij is, over een week of twee, dan ga ik met de club praten. Die afspraak staat al en ik weet ook wat ik ga zeggen, alleen wil ik dat eerst aan Trekvogels voorleggen.”